

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Αριθμός : 22/2018
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη την οποία όρισε
η Πρόεδρος Πρωτοδικών Λαμίας, με την παρουσία της γραμματέως

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Ιουνίου του 2017 για να δικάσει τις παρακάτω υποθέσεις μεταξύ των διαδίκων :

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ :

παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του
Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (αρ. γραμ. Π0799521).

και της
ο οποίος
του

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ : 1. Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ 4, και εκπροσωπείται νόμιμα ως ειδικής διαδόχου της Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ» που δεν παραστάθηκε. 2. Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος 8, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της του Δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας (αρ. γραμ. 00544355)

Ο αιτών με τη με αριθμό 111/27.10.2014 αίτησή του, που απευθύνεται στο παρόν Δικαστήριο, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή. Για τη συζήτηση της ανωτέρω αίτησης ορίσθηκε αρχικά δικάσιμος η 21/11/2018 και εν συνεχεία με την υπ' αριθμ. 4/2016 πράξη για επαναπροσδιορισμό δικασίμου, κατ' άρθρο 2 παρ. 4 του Ν. 4336/2015, ορίστηκε δικάσιμος η 17/5/2017, κατόπιν δε αναβολής, η αναφερόμενη στη αρχή της παρούσας.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο στη σειρά της και κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν στο ακροατήριο.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις με αριθμούς 3729, 3739B/30.10.2014 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών προσκομίζει και επικαλείται ο αιτών προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο επιδόθηκε νόμιμα στις καθών. Στη συνέχεια, εκδόθηκε η νομίμως κοινοποιηθείσα στους καθ' αν με επιμέλεια της Γραμματέως του Δικαστηρίου τούτου υπ' αριθμ. 4/2016 πράξη για επαναπροσδιορισμό δικασίου, κατ' άρθρο 2 παρ. 4 του Ν. 4336/2015, και η υπό κρίση αίτηση προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 17/5/2017 και γράφτηκε στο πινάκιο, κατόπιν δε αναβολής, ορίστηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στη αρχή της παρούσας. Κατά την διάταξη της παρ. 4 εδ. γ' του άρθρου 226 ΚΠολΔ, η οποία εφαρμόζεται και στην εκούσια δικαιοδοσία, αν η συζήτηση αναβληθεί, ο γραμματέας οφείλει αμέσως μετά από το τέλος της συνεδρίασης να μεταφέρει την υπόθεση στην σειρά των υποθέσεων που πρέπει να συζητηθούν κατά την δικάσιμο που ορίσθηκε. Κλήση του διαδίκου για εμφάνιση στην δικάσιμο αυτή δεν χρειάζεται και η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων κατά το άρθρο 226 παρ. 4, εδ. δ' ΚΠολΔ. Από την διάταξη αυτή προκύπτει ότι σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο, στην τακτική διαδικασία και σε όσες διαδικασίες προβλέπεται αυτό, ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων για την νέα δικάσιμο. Η πλασματική αυτή κλήτευση έχει ως συνέπεια να μην απαιτείται νέα κλήτευση του απολιτομένου κατά την μετ' αναβολή δικάσιμο διαδίκου, εφόσον αυτός είτε είχε επισπεύσει ο ίδιος την συζήτηση είτε είχε κλητευθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα ή σε κάθε περίπτωση παραστάθηκε κανονικά στην δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση αναβλήθηκε (ΑΠ 954/2012, ΑΠ 165/2012, ΑΠ 20/2011, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στη μετ' αναβολή ορισθείσα δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου, δεν εμφανίστηκε η πρώτη των καθών. Ωστόσο, το Δικαστήριο θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (754 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ.).

Με την υπό κρίση αίτηση, όπως παραδεκτά διορθώθηκε και συμπληρώθηκε με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του αιτούντος που καταχωρήθηκε στα πρακτικά, ο τελευταίος επικαλούμενος ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμών χρηματικών οφειλών του προς τις καθ' αν η αίτηση

πιστωτριες που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί τη διευθέτησή τους από το Δικαστήριο, ώστε να επέλθει μερική απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών των πιστωτριών του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση, όπως την εκθέτει στην αίτησή του, καθώς και να εξαιρεθεί από την εκποίηση η αναφερόμενη στην αίτηση κύρια κατοικία του. Με το περιεχόμενο αυτό η αίτηση αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου. Για το παραδεκτό της έχει προσκομισθεί νομίμως και εμπροθέσμως η υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων α) της περιουσίας του και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του β) των πιστωτριών του και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα καθώς και της μη υπάρξεως μεταβιβάσεων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του κατά την τελευταία τριετία και η από 26/2/2015 βεβαίωση αποτυχίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού (άρθρο 2 παρ. 2 του Ν. 3869/2010). Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία του παρόντος Δικαστηρίου, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση του αιτούντος σε οποιοδήποτε Ειρηνοδικείο της χώρας για διευθέτηση των οφειλών του με απαλλαγή από τα υπόλοιπα των χρεών της, όπως προκύπτει από την από 2553/24.11.2017 βεβαίωση του Ειρηνοδικείου Αθηνών (άρθρο 13 του Ν. 3869/2010) και τέλος ο αιτών, επικαιροποίησε ως όφειλε το φάκελο της δικογραφίας με βάση την KYA 8986/14.10.2015 (βλ. σχετικά έγγραφα). Είναι δε νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 8, 9, 11 του Ν. 3869/2010 και θα πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία μετά την καταβολή των νομίμων τελών της συζητήσεως, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σε αυτή περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής του αιτούντος στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη του δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του, όπως τουλάχιστον ισχυρίζεται. Το αίτημα, όμως να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων είναι μη νόμιμο καθώς στη διαδικασία του Ν. 3869/2010 δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται.

Απαραίτητα κατά το άρθρ. 216 ΚΠολΔ στοιχεία για το ορισμένο της αίτησης του οφειλέτη που ζητά την υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του νόμου, είναι όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρ. 4 του Ν. 3869/2010 ότι : ο αιτών (φυσικό πρόσωπο και μη έμπορος) έχει ληξιπρόθεσμα χρέη προς τρίτους, τα

οποία υπάγονται στις ρυθμίσεις του ως άνω νόμου (Ν. 3869/2010), ότι συντρέχει στο πρόσωπο του μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπροθέσμων αυτών χρεών, το ύψος της περιουσίας και των εισοδημάτων του οφειλέτη και του συζύγου του από την εργασία του αλλά και από λοιπές πηγές, ποιοι είναι οι πιστωτές με πλήρη στοιχεία, ποιες είναι οι απαιτήσεις των πιστωτών κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, οι οποίες πρόκειται να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του νόμου, καθώς και σχέδιο διευθέτησης των οφειλών αυτών (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β, 5 παρ. 1 εδ. α', βλ. και ΕιρΚαλύμ 1/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΑλεξ 32/2012 αδημ). Όλα τα υπόλοιπα στοιχεία μπορούν παραδεκτά να συμπληρωθούν μεταγενέστερα από τις αποδείξεις στα πλαίσια του ανακριτικού συστήματος είτε από τους διαδίκους είτε αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο. Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 4 και 10 παρ. 1 του Ν. 3869/10, προκύπτει, ότι η αίτηση, πρέπει να περιέχει τα οριζόμενα στο άρθρο 4 στοιχεία.

Τόσο με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της που καταχωρήθηκε στα πρακτικά όσο και με τις προτάσεις της η παρισταμένη στη δίκη πιστώτρια αρνήθηκε την υπό κρίση αίτηση ισχυριζόμενη ότι : το υπό κρίση δικόγραφο είναι αόριστο, για τους αναφερόμενους στις προτάσεις της λόγους, ισχυρισμός όμως που κρίθηκε απορριπτέος, αφού η αίτηση περιέχει όλα τα απαραίτητα κατ' αρθρ. 216 ΚΠολΔ για το ορισμένο της στοιχεία, τυχόν δε ελλείψεις παραδεκτά συμπληρώνονται από τις αποδείξεις στα πλαίσια της εκουσίας δικαιοδοσίας στην οποία εφαρμόζεται το ανακριτικό σύστημα (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β, 5 παρ. 1 εδ. α', βλ. και ΕιρΚαλ 1/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΑλεξ 32/2012 αδημ). Επιπλέον προέβαλε τον ισχυρισμό της δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής για το λόγο ότι κατέφυγε σε δανεισμό τον οποίο εξαρχής ήταν αδύνατο να αποπληρώσει ελλείψει εισοδημάτων. Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση που ερείδεται στη διάταξη του άρθρ. 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 και θα εξετασθεί εν συνεχείᾳ από ουσιαστική άποψη. Επιπλέον την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος καθόσον με τη συγκεκριμένη αίτηση ο αιτών σκοπεί στην παρέλκυση της διαδικασίας, η οποία πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη καθώς δεν μπορεί να προβληθεί κατά άσκησης δικαιώματος δικονομικού δικαίου. Τέλος τον ισχυρισμό της μη συνδρομής στο πρόσωπο του αιτούντος των προϋποθέσεων του Ν. 3869/2010, καθότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του σε χρόνο κατά τον οποίο έφερε την εμπορική ιδιότητα και διότι παρείχε εγγύηση σε επιχειρηματικό δόνειο επί σκοπό κέρδους. Ο ισχυρισμός αυτός είναι νόμιμος,

ερειδόμενος στη διάταξη του αρθρ. 1 του Ν. 3869/2010 και θα ερευνηθεί από συστασική άποψη στο οικείο μέρος.

Από την εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης του αιτούντος που εξετάσθηκε νόμιμα και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση απομαγνηφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, το σύνολο των μετ' επικλήσεως προσκομιζομένων εγγράφων, καθώς και από εκείνα που απλώς προσκομίζονται στο δικαστήριο, χωρίς να γίνεται επίκληση τους - παραδεκτά, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ (βλ. σχετ. Β, Βαθρακοκοίλης. Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση του ΚΠολΔ, τ. Δ/ έκδοση 1996, άρ. 759 αριθ. 5, Α.Π. 174/1987, ΕλλΔνη 29,129), από τα διδάγματα της κοινής πείρας που αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη του το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρ. 336 παρ, 4 ΚΠολΔ) και από όλα εν γένει τα αποδεικτικά μέσα που νομίμως έλαβε υπόψη το Δικαστήριο, μηδενός εξαιρουμένου και παρά την ενδεχομένως μεμονωμένη αναφορά σε ορισμένα εξ αυτών, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά :

Ο αιτών ηλικίας 72 ετών (γεν 1946) είναι παντρεμένος με την

ηλικίας 61 ετών (γεν. 1957) και έχουν αποκτήσει τρία ενήλικα τέκνα του (γεν.1976), τον Ι (γεν. 1977)

και τον (γεν. 1978). Από τους υιούς τους στην οικία των γονιών τους φιλοξενούνται εισέτι ο δεύτερος και ο τρίτος καθώς αντιμετωπίζουν αμφότεροι σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Ο αιτών από το 2012 λαμβάνει σύνταξη από τον ΟΓΑ. Στο παρελθόν έως το 2010 δήλωνε εισόδημα από γεωργικές επιχειρήσεις και επιπλέον έως το 2009 εισόδημα από ατομική επιχείρηση. Όπως ο ίδιος αναφέρει ήταν κτηνοτρόφος και διατηρούσε καφενείο στο χωριό (με ημερομηνία έναρξης : 31/12/2010) το οποίο το 2011 ανέλαβε η σύζυγός του λόγω ωστόσο των μηδενικών του εσόδων, στις 18 Νοεμβρίου του 2013 η σύζυγός του προέβη σε διακοπή εργασιών όπως προκύπτει από την από 26/11/2013 βεβαίωση διακοπής της ΔΟΥ Λαμίας. Κατ' άρθρο 8 του ΒΔ1935 τα πρόσωπα που ασχολούνται με γεωργικές εργασίες η την κτηνοτροφία δεν είναι έμποροι ακόμα και αν οι ίδιοι εκτός από παραγωγοί είναι και πωλητές των προϊόντων τους. Για να χαρακτηριστεί έμπορος πρόσωπο που ασχολείται με την πρωτογενή παραγωγή θα πρέπει η δραστηριότητά του να λαμβάνει χώρα σε ευρεία κλίμακα επί σκοπώ κέρδους. Τέτοια οργάνωση κεφαλαίου και εργασίας με μηχανήματα, εγκαταστάσεις, προσωπικό και συνακόλουθα ικανά εισοδήματα δεν προέκυψε εν προκειμένω. Όσο αφορά το καφενείο που διατηρούσε σε ιδιόκτητο

χώρο, από την επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας προκύπτει ότι το καθαρό κέρδος ήταν σε βάθος χρόνου σχεδόν μηδενικό, προϊόν της σωματικής του καταπόνησης ούτε απασχόλησε προσωπικό. Έτσι παρά το γεγονός ότι διατηρούσε ατομική επιχείρηση, μπορεί να υπαχθεί στις διατάξεις του Ν. 3869/2010 καθώς στη διαδικασία αυτή υπάγονται και οι μικρέμποροι, οι έμποροι δηλαδή, οι οποίοι διεξάγουν μικρού βεληνεκούς και χαμηλού τζίρου εμπορική δραστηριότητα, παρά το γεγονός ότι διενεργούν καταρχήν, εν γένει εμπορικές πράξεις, αφού διενεργούν μεν κατά σύνηθες επάγγελμα κάποιες από τις πράξεις του ΒΔ του 1835 αλλά όχι με τέτοια ένταση και συχνότητα και κυρίως χωρίς ριψοκίνδυνη επενδυτική και κερδοσκοπική διαμεσολάβηση. Οι χαρακτηρισθέντες ως μικρέμποροι δεν έχουν εμπορική ιδιότητα ή εν πάσῃ περιπτώσει δεν υφίστανται τις αρνητικές συνέπειες της εμπορικής ιδιότητας ως ασκούντες μικρεμπορία (βλ. σχετικά ΕφΑΘ 11433/1995 ΔΕΕ 1996, σελ. 490, ΓνωμΟΛΝΣΚ 90/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Περράκης Ευ., γενικό μέρος εμπορικού δικαίου, 1999, σελ. 253 κλπ) και κατά συνέπεια το κρίσιμο είναι πως μπορούν να υπαχθούν και αυτοί στο νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, αφού επικαλεστούν και αποδείξουν οι ίδιοι την ιδιότητά τους ως μικρεμπόρων, όπως εν προκειμένω. Οι μικρέμποροι ξεχωρίζουν κατά κύριο λόγο από το ότι κατ' ουσίαν παρέχουν προσωπική εργασία με αντίτιμο κάποια αμοιβή ή με άλλα λόγια από το ότι αποτελούν πρόσωπα που ασκούν εμπορικές πράξεις και αποκομίζουν από αυτές κέρδος, το οποίο αποτελεί όμως περισσότερο αμοιβή του σωματικού τους κόπου και μόχθου και όχι αποτέλεσμα κερδοσκοπικών συνδυασμών. Οι μικρέμποροι διακρίνονται λοιπόν εν συντομίᾳ από το γεγονός ότι δεν αναλαμβάνουν επενδυτικό κίνδυνο, δεν έχουν σημαντικό επενδυμένο κεφάλαιο, δεν διέπονται από έκταση δραστηριότητας και δομή λειτουργίας που να παραπέμπουν σε εμπορική δραστηριότητα με σκοπό το κέρδος (πιο αναλυτικά, Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, σελ.126, ΕιρΧανίων 101/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση και βάσει των φορολογικών δηλώσεων του αιτούντος προκύπτει πώς πράγματι έφερε την ιδιότητα του μικρέμπορου, συνεπώς ο αντίθετος ισχυρισμός που υποβάλλει η πιστώτρια, περί συνδρομής στο πρόσωπό του της εμπορικής ιδιότητας κρίνεται απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος. Ούτε η παροχή εγγύησης σε δάνειο έστω και επιχειρηματικό που έλαβε ο υιός του, προσδίδει εν προκειμένω εμπορική ιδιότητα στον εγγυητή, καθώς λόγω των πενιχρών εισοδημάτων του λείπει εντελώς το στοιχείο της εκμετάλλευσης της πίστης και φερεγγυότητάς που παρέχει το όνομά του και η κατ' επάγγελμα

επιδίωξη κέρδους. Τα μηνιαία έσοδα του αιτούντος πλέον προέρχονται αποκλειστικά από τη σύνταξη ΟΓΑ που λαμβάνει ύψους τον Ιούνιο του 2017 372,37 ευρώ. Από την αναγωγή των ετήσιων εισοδημάτων του αιτούντος και της συζύγου του σε μηνιαίο, όπως προκύπτουν από την πιο πρόσφατη δήλωση Ε1 και εκκαθαριστικό σημείωμα που προσκομίζει, φορολογικού έτους 2015, προκύπτει ότι τα καθαρά μηνιαία έσοδα της οικογένειας του αιτούντος ανέρχονται σε 515,07 ευρώ.

Τα οικογενειακά εισοδήματα με βάση τις φορολογικές δηλώσεις και εκκαθαριστικά που προσκομίζει τα τελευταία έτη διαμορφώθηκαν ως εξής :

Χρονική Σύνολικό εισόδημα	Εισόδημα αιτούντος σε ευρώ	Εισόδημα συζύγου σε ευρώ
1/1 -31/12/2015	4.515,9	1.665
1/1 -31/12/2014	4.563,71	-
1/1 -31/12/2013	5.470,33	Ζημιά από ατομ. επιχείρηση
1/1 -31/12/2012	7.235,21	358,35
1/1 -31/12/2011	164	Ζημιά από ατομ. επιχείρηση
1/1 -31/12/2010	5.629,20	-
1/1 -31/12/2009	7.777,52	-
1/1 -31/12/2008	7.967,96	-
1/1 -31/12/2007	7.394,32	-
1/1 -31/12/2006	5.828,95	-

Όσο αφορά στην ακίνητη περιουσία του, ο αιτών έχει την πλήρη κυριότητα του μια διώροφης οικοδομής επί οικοτέδου επιφανείας 370 τμ στην

που αποτελείται από ισόγειο διαμέρισμα επιφανείας 120 τμ κατασκευής του 1965, ισόγειο κατάστημα επιφανείας 44 τμ κατασκευής του 1967 και από Α όροφο επιφανείας 120 τμ μη ηλεκτροδοτούμενο εισέτι κατασκευής του 1999 σύμφωνα με τις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης Ε9 2014, 2015, ΕΝΦΙΑ 2016 που υποβάλει. Το ακίνητο αυτό απέκτησε κατά ψιλή κυριότητα με γονική παροχή του πατρός του δυνάμει του υπ' αριθμ. 725/1985 συμβολαίου γονικής παροχής της συμβολαιογράφου νομίμως

μεταγεγραμμένου στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ελάτειας στον τ. 114 αρ.48 (της επικαρπίας παρακρατηθείσας υπέρ του πατρός του, ήδη δε στις δηλώσεις Ε9 που υποβάλει ο αιτών δηλώνει την πλήρη κυριότητα οπότε αν και δεν προκύπτει ρητώς συνάγεται ότι λόγω θανάτου του επικαρπωτή συνενώθηκε η επικαρπία με την ψιλή κυριότητα). Η αντικειμενική αξία αυτού δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται σύσταση οριζοντίου ιδιοκτησίας οπότε το οικόπεδο με τα επ' αυτού κτίσματα αποτελούν ένα ακίνητο ανέρχεται συνολικά σε 120.237,59 ευρώ (41.361,59 + 56.700 + 22.176) σύμφωνα με την πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου, ΕΝΦΙΑ 2016. Επί του ως άνω ακινήτου η EUROBANK έχει εγγράψει κατά του αιτούντος την 28/3/2008 1η προσημείωση υποθήκης στον τ. 95 αρ. 77 για 193.570 ελβετικά φράγκα, την 12/3/2011 2η προσημείωση υποθήκης στον τ. 98

αρ. 97 για 12.360 ευρώ και την 4/5/2012 3η προσημείωση στον τ. 99 αρ. 49 για 19.560 ευρω όπως τα ανωτέρω προκύπτουν από το από 29/4/2014 πιστοποιητικό βαρών του ειδικού υποθηκοφυλακείου Ελάτειας.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησης, καθόσον ουδείς επικαλείται διαφορετικά, ενώ δεν προσκομίζονται όλες οι ένδικες συμβάσεις δανειοδότησης, ο αιτών ανέλαβε τα κάτωθι δάνεια από τις καθων με τα αναφερόμενα ληξιπρόθεσμα υπόλοιπα :

πιστωτής	σύμβαση	σχέση	οφειλή
EUROBANK	650001160560/3.11.2011 σύμβαση δανείου (κάλυψη προσωπικών αναγκών)	Οφειλέτης	12.638,73
EUROBANK	650001190867/20.3.2012 σύμβαση δανείου	εγγυητής	20.249,99
EUROBANK	32000000102445/6.3.2008 σύμβαση επαγγελματικού δανείου (με από 17/5/2010 προσθ. πράξη, 29/9/2011 ρύθμιση)	Εγγυητής σε δάνειο υιού	177.041,13
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΡΑΙΩΣ (πρώην ATE)	2008-114-56-000/26.11.2008 σύμβαση πίστωσης με αλληλόχρεο λογαριασμό (ανοικτό δάνειο αγροτών) <αριθμός σύμβασης από βεβαιώσεις τράπεζας : 5162062128885 πριν 10128900002627072>	οφειλέτης	6.452,46

Σημειώνεται ότι οι απαιτήσεις των πιστωτριών που είναι εξοπλισμένες με εμπράγματη ασφάλεια συνεχίζουν να εκτοκίζονται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης (αρθρ. 6 παρ. 3 του Ν. 3869/2010) και για το λόγο αυτό υπολογίζονται με βάση την πιο πρόσφατη βεβαίωση οφειλών, εφόσον προσκομίζεται.

Τα εισοδήματά του αιτούντος από το 2012 και μετά προκύπτουν αποκλειστικά από τη σύνταξη του ΟΓΑ που λαμβάνει τα οποία μειώνονται περαιτέρω κάθε έτος, χωρίς προοπτική βελτίωσης ως εκ της ηλικίας του αιτούντος, ενώ όπως επιβεβαιώνεται από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται αυτεπάγγελτα υπόψη εκτός από τη μείωση των εισοδημάτων, τα τρέχοντα έξοδα και οι δαπάνες διαβίωσης της μέσης ελληνικής οικογένειας έχουν αυξηθεί. Όσο δε μειώνονται τα εισοδήματα τόσο πιο ανελαστικά καθίστανται στη διαχείρισή τους και αντιμετώπιση λοιπών εξόδων πέραν των πλέον αναγκαίων δαπανών διαβίωσης. Με βάση τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο αιτών βρίσκεται σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη του. Το μεγαλύτερο μέρος της οφειλής του προέρχεται από παροχή εγγύησης σε δάνεια με πρωτοφειλέτη τον υιό του στα οποία συμβλήθηκε από ιδιαίτερο ηθικό καθήκον, κατ' επιταγή της πιστώτριας καθώς η παροχή της εγγύησης κρίθηκε απαραιτητή για την εξασφάλιση της απαίτησής της, δεδομένου ότι ήταν κύριος του ακίνητου επί του οποίου η τελευταία ενέγραψε προσημείωση.

Το αναγκαίο της εξασφάλισης και δη με προσημείωση πρώτης σειράς το χρόνο υπογραφής του δανείου προκύπτει και από το κείμενο της από 6/3/2008 πρόσθετης πράξης που υπεγράφη μεταξύ του πρωτοφειλέτη (υιού του αιτούντος) και της πιστώτριας, στον οποίο, πρωτοφειλέτη, (και όχι στον υπερήλικο πατέρα του / εγγυητή / ιδιοκτήτη του ακίνητου) τέθηκε η πρόσθετη υποχρέωση άρσης των βαρών που ήδη υπήρχαν στο ακίνητο του πατρός του υπέρ της Αγροτικής Τράπεζας. Το χρόνο που ανέλαβε την εγγυητική ευθύνη ο αιτών, τα εισοδήματά του ήταν υψηλότερα, ευελπιστούσε δε στην οικονομική αυτοτέλεια και βοήθεια του υιού του υπέρ του οποίου εγγυήθηκε, ενώ δεν ήταν σε θέση να προβλέψει την οικονομική κρίση που θα ακολουθούσε, που οδήγησε τον ίδιο σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του ενώ και τα δύο από τα τρία άρρενα τέκνα του (ιηλικίας 41 και 40 ετών αντίστοιχα) αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και φιλοξενούνται στην οικία των γονέων τους. Συνεπώς το Δικαστήριο οδηγείται στην κρίση ότι δεν ευθύνεται για την περιέλευσή του σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής. Κατά συνέπεια ο αντίθετος ισχυρισμός περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής κρίνεται στη συγκεκριμένη περίπτωση απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος. Οι πλέον βασικές ανάγκες διαβίωσης των δύο συζύγων καλύπτονται οριακά από την σύνταξη του τελευταίου. Παρά τον ισχυρισμό του αιτούντος περί ανεργίας του υιού του δεν προσκομίστηκε βεβαίωση από όπου να αποδεικνύεται αυτή, ώστε δεν αποδείχθηκε αδυναμία αυτοδιατροφής κατά την έννοια του αρθ. 1486 παρ. 1 ΑΚ ενώ ο έτερος υιός του εργάζεται ως ιδιωτικός υπάλληλος και μπορεί να συνδράμει στα έξοδα της οικογενείας.

Εφόσον επομένως ο αιτών ανταποκρίθηκε επαρκώς στην υποχρέωσή του να αποδείξει τη συνδρομή στο πρόσωπό του των προϋποθέσεων του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτές των άρθρ. 8 παρ. 2 του Ν. 3869/ 2010 όπως οι τελευταίες συμπληρώθηκαν και τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του Ν. 4161/2013 (άρθρ. 338 ΚΠολΔ), το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση των οφειλών του. Κατά το άρθ. 8, παρ. 5 του Ν.3869/2010 «Σε περιπτώσεις που εξαιτίας εξαιρετικών περιστάσεων, όπως χρόνια ανεργία χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη, σοβαρά προβλήματα υγείας, ανεπαρκές εισόδημα για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών του οφειλέτη ή άλλων λόγων ίδιας τουλάχιστον βαρύτητας, προσδιορίζονται με την απόφαση μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές..». Εν προκειμένω το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το μηνιαίο εισόδημα

από τη σύνταξη του αιτούντος καλύπτει οριακά τις βιοτικές ανάγκες της οικογενείας και εν' όψη της αποδεδειγμένης αδυναμίας του να καταβάλει οποιοδήποτε ποσό επί του παρόντος έναντι των οφειλών του, σε συνδυασμό με τον σκοπό της επανένταξης του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή, τον οποίο υπηρετεί ο Ν. 3869/2010, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να ορισθούν μηδενικές μηνιαίες καταβολές. Όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα από τον αιτούντα γραμμάτια είσπραξης σε συμμόρφωση στην από 26/2/2015 προσωρινή διαταγή προέβη επί ένα έτος σε καταβολές στα πλαίσια του αρ. 8 παρ. 2. Το διάστημα αυτό, θα πρέπει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 5 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 να συνυπολογιστεί στην οριστική ρύθμισης, την οποία το Δικαστήριο προσδιορίζει με την παρούσα για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών. Έτσι μετά το συνυπολογισμό του χρονικού διαστήματος των δώδεκα μηνών, ο υπόλοιπος χρόνος της οριστικής ρύθμισης περιορίζεται σε είκοσι τέσσερις μήνες, ήτοι 2 έτη, με ημερομηνία έναρξης τον Απρίλιο του 2018.

Η παραπάνω πρώτη ρύθμιση θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από την διάταξη του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρ. 17 παρ. 5 του Ν. 4161/2013, καθώς υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της οικίας του αιτούντος (κύριας κατοικίας) από την εκποίηση, μετά το οποίο η εξαίρεση αυτή είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. Αθ. Κρητικό, ο.π. σελ. 148 - αρ. 16), και εφόσον η αξία της δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού για απόκτηση πρώτης κατοικίας, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεσή της από την εκποίηση. Έτσι θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας για την οποία θα πρέπει ο τελευταίος να καταβάλει το 80% της αντικειμενικής της αξίας όπως απαιτεί ο νόμος, ήτοι το ποσό των $(120.237,59 \times 80\%) = 96.190$ ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα πρέπει να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος που θα αναπροσαρμόζεται με επιτόκιο αναφοράς των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ή, σε περίπτωση καθορισμού σταθερού επιτοκίου, το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως ομοίως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος. Θα ξεκινήσει από την 1η Απριλίου του 2018, ο δε χρόνος εξόφλησής του πρέπει να οριστεί σε δέκα τέσσερα (14) έτη (168 μήνες), λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των χρεών του αιτούντος και ιδίως της ηλικίας του.

Θα ανέρχεται δε στο ποσό των 572,56 ευρώ μηνιαίως καταβλητέο εντός του πρώτου πενθήμερου εκάστου μηνός, το οποίο θα καταβάλλεται προνομιακά για την εξυπηρέτηση των εμπραγμάτων εξασφαλισμένων απαιτήσεων της καθ' ής κατά σειρά χρονικής προτεραιότητας. Σημειωτέον ότι προβλέπεται υποχρέωση καταβολής του προβλεπόμενου από το νόμο ποσοστού για τη διάσωση της κύριας κατοικίας ακόμα και αν ο αιτών δεν έχει επαρκή εισοδήματα ή τρίτοι θα παράσχουν τα ποσά πληρωμών (Βενιέρης σ. 623).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η αίτηση να γίνει δεκτή εν μέρει ως βάσιμη και κατ ουσίαν και να ρυθμιστούν οι αναφερόμενες στην αίτηση οφειλές του αιτούντος, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Η ρύθμιση αυτή ισχύει με την προϋπόθεση της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στον αιτούντα με την απόφαση αυτή (άρθρ. 11 παρ. 1 Ν. 3869/2010) και με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησής της. Εφόσον δεν προβλέπεται δυνατότητα άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής (άρθρο 14 ν. 3869/2010) δεν ορίζεται σχετικό παράβολο. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρ. 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος.

ΟΠΙΖΕΙ μηδενικές μηνιαίες καταβολές κατά τα αναφερόμενα στο ιστορικό για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών αρχής γενομένης του διαστήματος αυτού από 1η Απριλίου 2018.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία του αιτούντος ήτοι διώροφη οικοδομή επί οικοπέδου επιφανείας 370 τμ στην που αποτελείται από ισόγειους χώρους συνολικής επιφανείας (164 τμ) και από πρώτο όροφο επιφανείας 120 τμ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλλει για την διάσωση της κύριας κατοικίας του το ποσό των 96.190 € και για χρονικό διάστημα δέκα τεσσάρων (14) ετών (168 μηνών), ήτοι 572,56 ευρώ μηνιαίως. Οι καταβολές αυτές θα ξεκινήσουν από την 1η Απριλίου του 2018 και θα πραγματοποιούνται το πρώτο πενθήμερο εκάστου μηνός για την προνομιακή εξυπηρέτηση των εμπραγμάτων εξασφαλισμένων απαιτήσεων της δεύτερης των καθών και στη συνέχεια για την

ικανοποίηση των υπολογίπων απαιτήσεων των καθων. Οι καταβολές θα πραγματοποιούνται χωρίς ανατοκισμό με το μέσο κυμαινόμενο επιτόκιο στεγαστικού δανείου που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή, σε περίπτωση καθορισμού σταθερού επιτοκίου, το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως ομοίως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος.

ΚΡΙΘΗΚΕ απόφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αταλάντη την 28^η Φεβρουαρίου 2018 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου αυτού, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους με την παρουσία γραμματέα.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ